

[Aldt.]

dan Lysten til at tegne Arealer til Sukkerroedyrkning er hos Landmændene. Finder en Overtegning Sted, kan man roligt gaa ud fra, at Prisen er høj, og kniber det at faa tegnet Areal nok, er Prisen for lav i Forhold til, hvad der kan indbringes gennem andre Produkter. Sidste Foraar blev der ved Hjælp af en meget kraftig Kampagne i Landbrugsbladene ved den Sukkerordning, som blev gennemført, tegnet det, man kan kalde et tilstrækkelig stort Areal. Der kom som nævnt en Stigning paa 6 700 Tdr. Land i Forhold til Aaret forud, men det var ogsaa en nødvendig Stigning. Denne Stigning tyder paa, at Priserne laa i det rigtige Leje, om ikke alt for flot, saa kan man heller ikke sige daarligt. Økonomien med Hensyn til Dyrkning af Sukkerroer maa svare til den Økonomi, der gælder for andre Produkter. Hvis derfor Englandspriserne efter den nye Overenskomst bliver væsentlig bedre, saa maa Sukkerroepriiserne følge med, hvis vi skal sikre os en tilstrækkelig stor Tilvirkning. Det er den eneste Vej frem, hvis man da ikke ligefrem vil diktere Landbruget, hvad vi fra vor Side ikke ønsker at være med til.

Jeg skal undlade at komme ind paa adskillige Spørgsmaal, som er berørt af ærede tidligere Ordførere, bl. a. angaaende Arbejdskraft, Mekanisering, Kurser og den Slags.

Jeg vil til Slut sige, at jeg tror, et Lovforslag af denne Art igen i Aar maa gennemføres, men med Hensyn til Enkeltheder i Lovforslaget vil jeg forbeholde mig min endelige Stilling til senere. Paa Grund af Isforholdene fik jeg først i Gaar Forslaget at se, og jeg vil gerne have Tid til en Under søgelse af forskellige Forhold, som det ikke er muligt at komme til Bunds i paa en enkelt Dag, inden jeg tager endelig Standpunkt. Det gælder bl. a. hele Spørgsmaalet om Safttilvirkning af Fodersukkerroer og alle de Virksomheder, der er opstaaet paa den Basis. Disse nye Virksomheder maa ikke lægges øde, de bør fortsat kunne bestaa og faa Forsyning paa normal Vis, altsaa gennem den almindelige Sukkerordning.

Tholstrup: I dette Lovforslags § 3 staar der, at der ydes et Tilskud efter Størrelsen af de Arealer, der tegnes. Jeg synes, at hvis man ønsker en forceret Produktion, vilde det være mere inciterende for de Dyrkere, der skal have disse Tilskud, hvis Tilskuddet gjaldt for det Areal, der ligger over det normale. Spørgsmaalet er i det hele taget, om Samfundet har nogen

Interesse i, at Produktionen af Sukker forøges, og om det har nogen Interesse i, at vi i det hele taget har en Sukkereksport. Jeg kender desværre ikke Fabrikationsomkostningerne, men for Dyrkerne synes det ikke at være nogen særlig indlysende Tanke at foretrække Sukkerroedyrkning for f. Eks. Dyrkning af Byg til Foderbrug.

Der høstes 173 Dobbeltcentner — det varierer vel fra 150 til 200 — pr. Td. Land, og det gav i Fjor Landmændene 900—1200 Kr. pr. Td. Land. Heri er medregnet de store Transportomkostninger, som er forbundet med Roeleverancerne. Man maa jo undertiden ligge og slæbe 20, 30, helt op til 40 pCt. Jord ekstra ind til Fabrikkerne; det kan altsaa nemt løbe op til baade 100 og 200 og over 200 Kr. pr. Td. Land at faa Roerne leveret til Fabrikkerne. Hvis Landmændene dyrker Byg til Opfodring, bliver Indtægten med de nuværende Englandspriser paa Bacon 1 100—1 300 Kr. pr. Td. Land. Det giver altsaa godt et Par Hundrede Kroner mere pr. Td. Land at dyrke Korn end at dyrke Sukkerroer, hvortil kommer, at Levering af Svin til Slagteri jo ikke er forbundet med nær de Transportomkostninger som Roetransporten. Det bliver maaske en 400 Kr. dyrere pr. Td. Land at dyrke Roer end at dyrke Byg, og saa kræver jo Kornproduktionen langt mindre Arbejdsudgifter.

Vi maa derfor være forsigtige med at understøtte en Produktion, som senere hen maaske vil blive i allerhøjeste Grad tabgivende for Samfundet. Det er uheldigt — som der er Tale om —, hvis Sukkerfabrikkerne skal udvide Aktiekapitalen for at kunne tage en større Produktion. Hvis det kun er til Rationalisering af Fabrikkerne, er det i sin Orden, men hvis det skal betyde, at man nu lægger op til en Sukkereksport fremover, er det galt.

Vi maa derfor have gjort det billigere at producere Sukkerroer, end det er i Dag, og det kan kun gøres ved at lukke op for en Rationalisering baade af Dyrkningen og af Transporten af Roerne. Det er saadan, at man ude paa Landet kan se Folk, der kører med Generatorbiler, som kun transporterer ca. 50 pCt., naar alt tages i Betragtning; baade det, de kan trække mindre, og det, de kan bære mindre, og det, de kan overkomme mindre for Dagen. Med benzindrevne Lastbiler kan man opnaa en langt bedre Økonomi. Vi trænger ogsaa til nye Lastbiler til at køre Roerne paa. Der maa lukkes op for Indførsel af alle de Lastvogne, der er Brug for, saaledes at der bliver Konkurrence mellem Vognmændene om at køre